

[Finansministeren.]

bestående af fast ejendom svares afgift af salgsværdien, således at vurderingssummen til ejendomsskyld kun lægges til grund, når det tør antages, at værdien i handel og vandel ikke er større. Der er derfor grund til særlig agtpågivenhed i slutningen af en vurderingsperiode.

Da afgiftspligten af gaver ydet i året 1956 ifølge lovens § 45 først indtræder ved årets udløb, og da den nye vurdering pr. 1. september 1956 jo vil være af væsentlig, i de fleste tilfælde endda afgørende, vejledende betydning ved ansættelsen af salgsværdien af ejendomme, som bortskænkes i dette år, har man fundet det naturligt at udskyde afgiftsberegningen af disse gaver, indtil resultatet af den nye vurdering forelå.

Som følge heraf har skattedepartementet den 29. december 1955 instrueret amtstuerne om ikke i året 1956 at foretage forlods beregning af gaveafgift vedrørende gaver omfattende fast ejendom, idet afgiftsberegningen i almindelighed bør stilles i bero til februar 1957, på hvilket tidspunkt resultatet af vurderingen antagelig i alt væsentligt vil foreligge.

Det er derfor ikke helt korrekt, når det ærede medlem hr. Ninn-Hansen benytter den vending, at den 11. almindelige vurdering lægges til grund ved gaveafgiftsberegningen; det er rigtigere at sige, at denne vurdering benyttes som vejledende udgangspunkt ved ansættelsen af salgsværdien af faste ejendomme, som er bortskænket i tiden fra 1. januar til 1. september 1956.

Jeg vil så til slut gerne tilføje, at den fremgangsmåde, som jeg her har omtalt, ikke er udtryk for noget nyt, jeg har indført, idet der i sin tid blev givet amtstuerne en ganske tilsvarende instruks ved 10. almindelige vurdering til ejendomsskyld.

Ninn-Hansen: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for svaret. Det fremgik jo også af den højtærede finansministers redegørelse, at reglerne for gave og arv er fælles, og begge står i loven af 1922. Derfor undrer det mig, at man går ind for én regel med hensyn til arvetilfælde og en anden med hensyn til gavetilfælde.

Jeg forstod på den højtærede finansmi-

nister, at man ikke på nuværende tidspunkt har taget noget generelt standpunkt til, hvorledes man vil forholde sig med hensyn til det, jeg før kaldte ekstraregninger, og derfor vil jeg gerne udtrykke håbet om, at man vil være tilbageholdende fra det offentliges side.

Jeg vil være meget interesseret i at høre den højtærede finansminister udtale sig om, hvordan man har forholdt sig ved tidligere lejligheder, og om der er tale om en helt gennemført generel ændring af den hidtidige praksis. Jeg vil ikke forlange, at den højtærede minister skal komme ind på det her; hvis den højtærede minister kan give et tilsagn om, at der kan blive lejlighed til at tage spørgsmålet op i det udvalg, der senere vil blive nedsat om ejendomsskyldværdispørgsmålene, vil jeg være tilfreds hermed.

Finansministeren (Kampmann): Jeg kan naturligvis ikke have noget imod, at vi drøfter dette spørgsmål i et sådant udvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

Valgt blev: *Bladt, Ditlevsen, Horn, Lund Jensen, Evald Kristensen, Th. Mikkelsen, Chr. Rasmussen, Chr. Thomsen, Niels Erikson, Søren Andersen, Heick, Peter Larsen, Sønderup, Fibiger, Clausen (Olufskjær), Tesdorpf og Kirkegaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om hjemmesygepleje.

Valgt blev: *Mørk, Nina Andersen, Bladt, Th. Carlsen, Boye Hansen, Poul Hansen (Svendborg), Evald Kristensen, Sofie Pedersen, Ellen Poulsen, Alfred Bagh, Thisted Knudsen, Krogh, Sønderup, Hanne Budtz, Clausen (Olufskjær), Marie Antoinette von Lowzow og Ingeborg Refslund Thomsen.*